

Vastaus kirjalliseen kysymykseen KKV 149/2017 vp

Vastaus kirjalliseen kysymykseen työmatkoista aiheutuvien kulujen korvaamisen yhdenvertaisuudesta

Eduskunnan puhemiehelle

Eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ssä mainitussa tarkoituksessa Te, Arvoisa puhemies, olette toimittanut asianomaisen ministerin vastattavaksi kansanedustaja Tytti Tuppuraisen /sd näin kuuluvan kirjallisen kysymyksen KK 149/2017 vp:

Mitä hallitus aikoo tehdä turvataksaan yksin asuvien henkilöiden oikeuden saada korvausta työmatkakuluista samoin perustein kuin perheellisten?

Vastauksena kysymykseen esitän seuraavaa:

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset ovat vähennyskelpoisia ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina halvimman kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuna. Näitä matkakustannuksia voidaan vähentää enintään 7 000 euroa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 750 euron omavastuuosuuden.

Jos verovelvollisen varsinainen työpaikka on toisella paikkakunnalla kuin missä hänen ja hänen perheensä varsinainen koti sijaitsee, saa hän vähentää matkakulut kotona käynnistä halvimman kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuna. Vähennykseen oikeuttavan matkan voi yleensä tehdä kerran viikossa. Perheetön henkilö, jolla on vakituinen työpaikka ja asunto työskentelypaikkakunnalla, ei vakiintuneen verotus- ja oikeuskäytännön mukaan saa vähentää toisella paikkakunnalla olevalla asunnolla käynneistä aiheutuneita kuluja. Oikeuskäytännössä ei myöskään ole hyväksytty vähennettäväksi puolison viikonloppumatkoja toisen puolison luo silloin, kun lapsettomilla puolisoilla on eri kotikunnat. Oikeuskäytännön mukaan eronneella puolisoilla on kuitenkin oikeus vähentää asunnon ja toisella paikkakunnalla sijaitsevan työpaikan väliset matkakustannukset silloin, kun yhteishuoltajuudessa olevat lapset asuvat välillä hänen asunnossaan.

Perhesuhteilla on siis vaikutusta viikonloppumatkojen vähennyskelpoisuuteen. On katsottu, ettei perheetön ole yhtä lailla sidottu asuinpaikkaansa kuin esimerkiksi perhe, jonka muiden jäsenten työt ja koulut sijaitsevat kotipaikkakunnalla. Kysymykseen liittyy myös tärkeä verovalvonnallinen näkökohta. Mikäli perhettä koskevasta edellytyksestä luovuttaisiin, se miten vakituista asuminen toisella paikkakunnalla on, jäisi verovelvollisen oman ilmoituksen varaan. Verottaja ei pystyisi asiaa käytännössä valvomaan. Edellä esitetyn perusteella hallitus katsoo, että kysymys ei anna aihetta enempään toimenpiteisiin.

Vastaus kirjalliseen kysymykseen KKV 149/2017 vp

Helsinki 4.5.2017

Valtiovarainministeri Petteri Orpo